

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/9/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124012291
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Valášek
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3124012291.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Valáška a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Milana Straku v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom D. E. D. A., F. X, t. č. na slobode, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 7Nt/226/2024 zo dňa 31. decembra 2025, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. februára 2026 v Trenčíne jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Dňa 04. decembra 2024 bola Okresnému súdu Trenčín doručená žiadosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o zahľadanie jeho odsúdenia v trestných veciach Okresného súdu Trenčín sp. zn. 7T/61/2007 a Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/74/2012. Nakoľko odsúdený bol vo veci, ktorú žiadal zahladiť vo výkone trestu odňatia slobody dobu neprevyšujúcu 1 rok, je tak pre účely zahľadania potrebné, aby odsúdený viedol v zmysle § 92 odsek 1 písm. c) Tr. zákona riadny život nepretržite po dobu najmenej 3 rokov.

Okresný súd Trenčín rozhodol uznesením sp. zn. 7Nt/226/2024 zo dňa 31. decembra 2025 tak, že podľa § 92 odsek 1 písm. c) Tr. zákona a postupom podľa § 469 Tr. poriadku žiadosť odsúdeného o zahľadanie odsúdenia zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený. Svoju sťažnosť aj písomne zdôvodnil. V písomnom odôvodnení sťažnosti odsúdený uviedol, že na slobode je od augusta 2024, vedie riadny život, nedopustil sa žiadneho priestupku a má zabezpečenú prácu, pracuje na živnosť ako tesár. Odsúdený ďalej uviedol, že je živiteľom troch maloletých detí. Záverom priznal, že svoju minulosť ľutuje a už sa to nezopakuje. Na základe vyššie uvedených skutočností odsúdený navrhol, aby krajský súd jeho sťažnosti vyhovel a zrušil napadnuté uznesenie ako nezákonné a sám rozhodol vo veci tak, že zahladí jeho odsúdenie.

Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd, na podklade sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 20. januára 2026, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 19. februára 2026 podľa § 192 odsek 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného, hoci je prípustná, podaná oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, nie je dôvodná.

Krajský súd predovšetkým konštatuje, že vykonaným dokazovaním dospel okresný súd k správne právnemu záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na to, aby bolo možné žiadosti odsúdeného o zahľadanie odsúdenia vyhovieť.

Podľa § 92 odsek 1 Tr. zákona môže súd zahliadiť odsúdenie, ak odsúdený viedol po výkone alebo odpustení trestu, alebo po premlčaní jeho výkonu riadny život nepretržite po dobu najmenej a) desať rokov, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody prevyšujúci päť rokov, b) päť rokov, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody prevyšujúci jeden rok, c) tri roky, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody neprevyšujúci jeden rok.

Podľa § 92 odsek 3 Tr. zákona, ak odsúdený preukázal po výkone alebo odpustení trestu, alebo premlčaní jeho výkonu svojim vzorným správaním, že sa napravil, môže súd zahliadiť odsúdenie na žiadosť odsúdeného i pred uplynutím doby uvedenej v odseku 1.

Keďže odsúdený bol vo veci, ktorú žiadal zahliadiť vo výkone trestu odňatia slobody dobu neprevyšujúcu 1 rok, je tak pre účely zahľadania potrebné, aby odsúdený viedol v zmysle § 92 odsek 1 písm. c) Tr. zákona riadny život nepretržite po dobu najmenej 3 rokov. Za vedenie obvyklého, riadneho života je potrebné považovať to, že odsúdená osoba dodržiava právny poriadok a ďalšie normy občianskej spoločnosti, riadne si plní všetky svoje povinnosti voči štátu, rodine, nezneužíva svoje práva voči iným spoluobčanom, nenarúša občianske spoluzitíe vo svojom bydlisku ani v práci. Pokiaľ ide o dobu vedenia riadneho života je nutné poukázať, že súd skúma nielen zákonom vymedzenú dobu, ale prihliada aj na obdobie, ktoré túto dobu presahuje, a to až do dňa rozhodnutia. V tomto súd zastáva právny názor, že doba pre vedenie riadneho života na účely zahľadania v zmysle § 92 odsek 1 Tr. zákona nie je zákonom vymedzená absolútne, t. j. presným časovým obdobím „od do“. Súd má za to, že zákonodarca vyjadruje iba jej minimálnu dĺžku trvania, čo vyjadril v predmetnom ustanovení aj použitím výrazu „najmenej“. Z uvedeného tak vyplýva, že súd môže a v podstate musí v čase rozhodovania o žiadosti odsúdeného zohľadniť aj obdobie, ktoré presahuje zákonom stanovenú minimálnu dobu pre vedenie riadneho života.

Krajský súd konštatuje, že okresný súd správne a podrobne v odôvodnení napadnutého uznesenia vysvetlil zákonne súladným spôsobom svoje rozhodnutie a presvedčivo ho odôvodnil. Z vykonaného dokazovania ani krajský súd u odsúdeného nezistil žiadne výnimočné okolnosti, ktoré by umožňovali aplikáciu § 92 odsek 3 Tr. zákona. V tejto súvislosti krajskému súdu ostáva uviesť, že predpokladom zahľadania odsúdení je, aby sa odsúdený po podmienечnom prepustení začlenil späť do spoločnosti v zmysle vedenia riadneho života. Krajský súd opätovne zdôrazňuje, že pre účely posúdenia vedenia riadneho života je potrebné komplexne prihliadať nielen na dodržiavanie právneho poriadku, ale aj noriem občianskej spoločnosti. Odsúdený však podmienku vedenia riadneho života, ktorá kvalitatívne prevyšuje vedenie obvyklého života nespĺňal, pretože počas obdobia od prepustení z výkonov trestov, o ktorých zahliadenie žiada (29.09.2007, resp. 27.02.2013) sa opakovane (vo výraznej početnosti jednotlivých útokov voči trestným zákonom chráneným záujmom) dopúšťal úmyselnej trestnej činnosti (uveedené odsúdenia sú síce zahladené, avšak stále takéto jeho konanie nie je možné považovať za vedenie riadneho života). Pokiaľ ide o ostatné obdobie vedenia riadneho života, a to od poslednej trestnej činnosti (ktorej sa dopustil dňa 16.05.2022), krajský súd sa opätovne stotožňuje s hodnotením okresného súdu, že ani uvedené obdobie nespĺňa podmienky predvídané ust. § 92 Tr. zákona, keď vedenie riadneho života bolo jednak prerušené výkonom trestu odňatia slobody v danom období, ale aj spáchaním dvoch (aj keď menej závažných) priestupkov v roku 2023. Z uvedeného možno logicky vyvodit' záver, že odsúdený nespĺňa základnú podmienku, pretože nepreukázal svojim vzorným správaním nápravu, keďže sa opakovane dopúšťa protiprávneho konania. Síce sa v prevažnej miere na trestnoprávne postihnutia odsúdeného hľadí, akoby nebol odsúdený, tieto však súčasne preukazujú, že odsúdený nemá rešpekt k právnemu poriadku Slovenskej republiky, ktorý opakovane porušuje. Krajský súd záverom uvádza, že v danom prípade teda nie sú dané také výnimočné okolnosti, ktoré by zodpovedali inštitútu upravenému v § 92 odsek 3 Tr. zákona, teda napĺňali definíciu pojmu vzorné správanie.

S poukazom na to, že odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a sťažnostného súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože tieto konania z hľadiska predmetu tvoria jeden celok, krajský súd na ďalšie vecne správne závery súdu prvého stupňa odkazuje, keďže sa s nimi bezvýhradne stotožňuje.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, že nedôvodnú sťažnosť odsúdeného zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.